

[Jørgen Junior]

vind, sol og alternativer, handler Sovjet målbevidst, hvilket ud fra både sikkerhedsmæssige og konkurrencemæssige forhold er uhyre farligt for os.

Besvarelse (26/4 78):

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Uden et indgående kendskab til de kriterier og krav, som Sovjetunionen opererer med vedrørende de sikkerhedsmæssige spørgsmål og vedrørende deponeringen af højaktivt affald, samt disse kriteriers anvendelighed på danske forhold er det vanskeligt at se, hvilken indflydelse udviklingen i Sovjet skulle kunne få på spørgsmålet om indførelse af kernekraft som energikilde i Danmark.

Med hensyn til regeringens holdning til kernekraftsspørgsmålet kan jeg i øvrigt henvise til tidligere erklæringer i folketinget herom, senest handelsministerens besvarelse af forespørgsel i folketinget den 9. februar 1978 vedrørende dansk naturgas. Som det fremgår heraf, er forholdet det, at der endnu ikke har kunnet tilvejebringes tilstrækkelig sikre ordninger for håndteringen af affaldsproblemerne. Regeringen søger disse vanskeligheder afhjulpet gennem en omfattende indsats for at etablere ordninger på internationalt, regionalt eller bilateralt plan, samtidig med at muligheden for indenlandske ordninger fortsat undersøges.

Til *miljøministeren (13/4 78)* af:

Svend Hugaard (RV):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at få gennemført en landbrugsmæssig reetablering af grusgrave i rimeligt tempo efter afgravningen?«

(Spm. nr. 662).

Besvarelse (20/4 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg kan oplyse, at efter lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet kan en indvindingstilladelse betinges af, at indvindingen sker efter en godkendt plan, således at indvindingen foregår på en hensigtsmæssig måde og tilrettelægges med henblik på arealernes efterbehandling. Så-

danne vilkår stilles normalt altid i tilladelser til råstofindvindinger.

Ifølge den nye råstoflovs § 10, som træder i kraft 1. juli 1978, skal en tilladelse normalt indeholde vilkår om, at der sker efterbehandling af det areal, hvorpå indvindingen har fundet sted.

I de vilkår, som stilles for arealer, der inden råstofindvindingens påbegyndelse har været udnyttet jordbrugsmæssigt, sikres det, at arealet efter råstofindvindingens afslutning i videst muligt omfang føres tilbage til den jordbrugsmæssige anvendelse.

Fredningsstyrelsen har netop afsluttet udarbejdelsen af en vejledning i råstofindvinding på land, som er udarbejdet i samarbejde med repræsentanter for bl. a. Amtsrådsforeningen, hovedstadsrådet, erhvervsorganisationerne og landbrugsministeriet. Vejledningen indeholder forslag til amtsrådene om, hvilke vilkår der bør fastsættes i de enkelte sager.

I vejledningens kap. 5 er det nævnt, at såfremt indvindingen sker på et større areal, og hvor indvindingsteknikken tillader det, bør efterbehandlingen ske i takt med indvindingen, så at man undgår, at arealer, der vil kunne udnyttes jordbrugsmæssigt eller på anden måde, henligger ubenyttede.

Vejledningen forventes at foreligge færdigtrykt i løbet af kort tid.

Fredningsstyrelsen udarbejder for tiden i samarbejde med berørte myndigheder og organisationer et cirkulære vedrørende amtsrådenes/hovedstadsrådets administration af den nye råstoflov. I dette cirkulære er det tanken i forbindelse med spørgsmålet om den nærmere vilkårsfastsættelse at foretage en henvisning til vejledningen.

Til *handelsministeren (13/4 78)* af:

Ellemann-Jensen (V):

»Vil ministeren sikre, at eksportørgrupper ikke stilles over for sådanne krav om solidarisk hæftelse i forbindelse med ydelse af eksportkredit, at det forringer deres konkurrenceevne?«

(Spm. nr. 663).

Begrundelse.

Hvis en eksportørgruppe opnår en eksportkontrakt og kun et enkelt organ skal underskrive denne kontrakt med garanti for